

॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥

तादृशं खलु ते दत्तं यच्च त्वं नावबुध्यथाः ॥ मया त्वदर्थमुक्तो वैवज्रपाणिः पुरंदरः ॥ २७ ॥ उत्तं कायामृतं देहितो यरूपमिति प्रभुः ॥ समामुवाच देवेंद्रो न मर्त्योऽमर्त्यं तां ब्रजेत् ॥ २८ ॥ अन्यमस्मै वरं देहीत्यसकृद्गुनंदन ॥ अमृतं देयमित्येवमयोक्तः स शचीपतिः ॥ २९ ॥ समां प्रसाद्य देवेंद्रः पुनरेवेदमब्रवीत् ॥ यदि देयमवश्यं वैमातंगो हं महामते ॥ ३० ॥ भूत्वाऽमृतं प्रदास्यामि भार्गवाय महात्मने ॥ यद्येवं प्रतिगृह्णाति भार्गवोऽमृतमय वै ॥ ३१ ॥ प्रदातुं मे षगच्छामि भार्गवस्यामृतं विभो ॥ प्रत्याख्यातस्त्वहं तेन दास्यामि न कथंचन ॥ ३२ ॥ स तथा समयं कृत्वा तेन रूपेण वासवः ॥ उपस्थितस्त्वया चापि प्रत्याख्यातोऽमृतं ददत् ॥ ३३ ॥ चांडालरूपी भगवान्सुमहांसं व्यतिक्रमः ॥ यत्तु शक्यं मया कर्तुं भूय एव तवेप्सितं ॥ ३४ ॥ तोयेप्सांतवदुर्धर्षं किरिष्ये सफलामहं ॥ येष्वहः सुचते ब्रह्मन्सलिलेऽप्याभविष्यति ॥ ३५ ॥ तदामरौ भविष्यंति जलपूर्णाः पयोधराः ॥ रसवच्च प्रदास्यंति तोयं ते भृगुनंदन ॥ ३६ ॥ उत्तं कमेघा इत्युक्ताः ख्यातिं यास्यंति चापि ते ॥ इत्युक्तः प्रीतिमान्विप्रः कृष्णो न स बभूव ह ॥ अद्याप्युत्तं कमेघाश्च मरौ वर्षंति भारत ॥ ३७ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि उत्तं कोपाख्याने पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥